

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1389 ff., Udvalgsbetænkningen i Tillæg B., Sp. 1725 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Formanden: Det meddeles mig, at Finansministeren for Øjeblikket er optaget i Folketinget, men vil komme til Stede, saa snart som det er ham muligt. Jeg skal derfor, i Haab om, at Finansministeren snart vil kunne give Møde, udsætte Mødet saa længe, indtil dette sker.

(Mødet udsat Kl. 1.45').

Efter en halv Times Forløb bemærkede

Formanden: Da den højtærede Finansminister nu er kommen til Stede, vil Mødet kunne fortsættes.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Da hele Udvalget er enigt i at indstille, at Finansloven vedtages i den Skikkelse, hvori den er oversendt fra Folketinget, og da der altsaa ikke er stillet noget Ændringsforslag, vil jeg kunne fatte mig i stor Kortshed. Jeg vil nemlig kunne henvide det høje Ting til den afgivne Betænkning, som indeholder en Udtalelse om forskellige Punkter, som efter Flertallets Mening fortjene Opmærksomhed, og med Hensyn til disse har jeg egentlig ikke noget at føje til, hvad der er udtalt i Betænkningen. Jeg ønsker kun her i Salen at udtale, at Flertallet er fuldstændig enigt i den Betragtning, som jeg tillod mig at gøre gældende ved 1ste Behandling, at Loven af 26de Marts 1870 ikke har nogen Anvendelse paa de honorarlønnede Bestillinger, der er Tale om i de Anmærkninger paa Finansloven, som ere omtalte i Betænkningen. Desuagtet kunde man jo sige, at Anmærkninger af den Natur bør overhovedet ikke findes paa Finansloven. Det er der ogsaa nogle, som mene. Vi for vort Vedkommende ere ganske vist ingen

Venner af, at disse Anmærkninger findes der, men paa Grund af disse Anmærknings egen Beskaffenhed og den Omstændighed, at de ikke ville faa nogen som helst praktisk Betydning i det Finansaar, for hvilket denne Finanslov skal gælde, have vi fundet, at det var naturligt og rigtigst, om man ikke tog noget Hensyn dertil, men vedtog Finansloven med det Forbehold, jeg nys har nævnt: at vi udtrykkelig ikke erkende, at Loven af 26de Marts 1870 har nogen Anvendelse der. — Der er saa meget mere Anledning for os til at tage denne Stilling, som jo Finansaaret udløber om kort Tid, og vi jo altsaa ikke vilde kunne sidde længe i Fællesudvalg, allerede af den Grund, at Folketingets Mandater udløbe i Begyndelsen af April, saaledes at vi altsaa til den Tid maatte være færdig med vort Arbejde, hvilket vanskeligt vilde opnaas, hvis vi skulde have Sagen i Fællesudvalg, med hvad dertil hører. Jeg vil derfor tillade mig at indstille Forslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Madsen-Mygdal: Jeg skal følge den ærede Ordførers Eksempel og ikke komme med mange Bemærkninger i Dag. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at jeg og mine Meningsfæller i Udvalget have indskrænket os til at gøre denne ene Bemærkning, at da hele Udvalget er enigt om at indstille Finanslovforslaget til uforandret Vedtagelse, er der efter vort Skøn ingen Grund til at fortsætte Diskussionen om de Punkter, som ere drøftede ved 1ste Behandling. At de paagældende Ministre og den ærede Ordfører ved 1ste Behandling kunde finde Anledning til at udtale sig mod et eller andet Punkt paa Finanslovforslaget, som man ikke syntes om, kan jo være meget naturligt, og at man saa alligevel kan ende med, at man ikke vil stille Ændringsforslag i saa Henseende, kan jo være rimeligt, men naar man altsaa har indtaget den Stilling, at man ikke vil stille Ændringsforslag hverken i den ene eller i den anden Retning, finder jeg det noget usædvanligt, at man til anden Behandling kommer med en forholdsvis ret udførlig Betænkning over forskellige Enkeltheder og tager forskellige Forbehold, ligesom at Ordføreren ogsaa i dette Øjeblik vedblivende tager saadanne Forbehold. Det er en Fremgangsmaade, jeg finder ser noget ejendommeligt ud, og som jeg mener, vi ikke have kendt til i væsentlig Grad fra tidligere Dage.

Jeg skal ikke forfølge det ærede Flertals Bemærkninger i Betænkningen; kun